

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 16C/249/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216209135
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Desana Janíčková Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2216209135.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v spore žalobcu OTP Banka Slovensko, a.s., IČO 31 318 916, so sídlom v Bratislave, Štúrova 5, proti žalovanému A. K., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. H., R.. H.. M. XXXX/XX, o zaplatenie 2.915,85 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Vo zvyšku žalobu zamietla.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 57,8%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu 9.6.2016, sčasti vzatou späť 25.8.2016 (pred doručením žalovanému, čomu zodpovedal postup súdu podľa § 145 ods. 3 C.s.p.) sa žalobca (ďalej aj „banka“) domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 2.915,85 €, úroky za obdobie do 23.5.2016 vo výške 1.217,04 €, úroky z omeškania za obdobie do 23.5.2016 vo výške 58,51 €, poplatky vo výške 27,50 €, úroky vo výške 13,9% ročne zo sumy 2.915,85 € od 24.5.2016 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 1% ročne zo sumy 2.915,85 € od 24.5.2016 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu o úvere, ktorý žalovaný riadne nesplácal; žalobca preto úver predčasne zosplatil. Predmetom žaloby je istina úveru s vyčísleným príslušenstvom k 23.5.2016, ako aj príslušenstvo (zmluvný úrok a úroky z omeškania) po tomto dátume.

2. Tunajší súd rozsudkom z 27.1.2017 č.k. 16C/249/2016-57 vo výroku 1/ žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.329,27 € s 1% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.863,15 € od 24.5.2016 v splátkach po 130 € mesačne, splatných vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, pod stratou výhody splátok, vo výroku 2/ v časti o zaplatenie 889,63 €, ako aj 13,9% ročného úroku zo sumy 2.915,85 € od 24.5.2016 a 1% úroku z omeškania zo sumy 52,70 € od 24.5.2016 žalobu zamietol, vo výroku 3/ žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 57,8%.

3. Rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá je však zároveň spotrebiteľskou zmluvou. Ustanovenie zmluvy (čl. V ods. 1 písm. b/), podľa ktorého mal žalobca nárok na poplatok za správu úverového účtu, posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), nakoľko taký účet vedie banka len pre svoje potreby bez toho, aby prinášal akýkoľvek prospech pre dlžníka (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-143/13 Matei proti SC Volksbank Romania SA); preto časť úhrad žalovaného započítaných na tento poplatok (v celkovej výške 7,50 €) považoval za úhrady samotného úveru. Za neprijateľnú podmienku považoval i nárok žalobcu na zaplatenie 25 € z titulu upomienky, nakoľko išlo o neprimerane vysokú sankciu spojenú s omeškaním (§ 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka). Vychádzajúc z vtedy platného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (podľa ktorého súd prihliadal na premlčanie i bez námietky spotrebiteľa) tiež vyslovil, že ku dňu podania žaloby boli premlčané splátky úveru splatné do 7.6.2013 vrátane tohto dátumu.

4. Prepočtom úhrad žalovaného a ich započítaním na jednotlivé časti dlžnej sumy (istina, úrok, úroky z omeškania) dospel k záveru, že nepremiľčané nároky žalobcu pozostávajú zo splátok splatných od 7.7.2013 do 7.6.2014, ktoré predstavujú 522,94 € na istine a 370,82 € na úrokoch. Pred zročnosťou ďalšej splátky žalobca úver zosplatnil (ku dňu 30.6.2014), preto sa stal splatným aj zvyšok istiny vo výške 2.341,21 €. Keďže žalovaný naďalej nesplácal, žalobca má nárok na úrok 13,9% ročne aj z ďalších predpísaných splátok až do zosplatnenia, spolu vo výške 37,49 €. Celkovo má žalobca nárok na vrátenie 2.863,15 € na istine (522,94 € + 2.341,21 €) a 408,29 € na úrokoch (370,82 € + 37,49 €). Okrem toho mu patrí zákonný úrok z omeškania - avšak len z istiny - z každej omeškanej splátky (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 143/98), ktorý si však uplatnil len v rozsahu 1%, čím je súd viazaný. Úrok z omeškania predstavuje do 23.5.2016 sumu 12,76 € (ide o úroky z omeškania z jednotlivých nepremiľčaných splátok, pričom súd prepočítal sumu vyčíslenú žalobcom) a po tomto dátume sumu 45,07 € (ide o úroky z omeškania zo sumy zosplatnenej istiny 2.341,21 € za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia úveru až do 23.5.2016).

5. Spolu tak má žalobca nárok na zaplatenie sumy 3.329,27 € (2.863,15 € + 408,29 € + 12,76 € + 45,07 €) s uplatnenou časťou (1%) zákonných úrokov z omeškania z istiny (2.863,15 €). Nárok na zaplatenie úroku (13,9% ročne) po zosplatnení žalobca nemá, nakoľko tento úrok patrí veriteľovi len do času, kým dlžník užíva peňažné prostriedky v súlade so zmluvou, v tomto prípade do zosplatnenia (§ 503 ods. 1 Obchodného zákonníka).

6. Uvedený rozsudok nadobudol vo výroku 1/ právoplatnosť 18.3.2017; voči výrokom 2/ a 3/ podal žalobca odvolanie.

7. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 27.2.2018 sp. zn. 9Co/114/2017 rozsudok tunajšieho súdu vo výrokoch 2/ a 3/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že odvolaním napadnutý rozsudok je v časti dlžnej a nepremiľčanej istiny, ako aj úrokov i úrokov z omeškania nepreskúmateľné, pretože z neho nevyplýva spôsob výpočtu (vzorec), na základe ktorého súd dospel k jednotlivým hodnotám, výška úrokovej sadzby, s akou pri výpočte pracoval, ani skutočnosť, či a v akom rozsahu pri výpočte zohľadnil úhrady realizované žalovaným. V otázke nároku veriteľa na úrok po zosplatnení sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, s odkazom na konštantnú judikatúru. Poukázal tiež na to, že súd prvej inštancie bol povinný skúmať, či úverová zmluva spĺňa náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov; ďalej len ZSÚ), najmä vo vzťahu k § 9 ods. 2 zákona, nakoľko sa v danom prípade javí, že dlžníka je dôvodné zaviazat' len na vrátenie istiny úveru (ods. 25 odôvodnenia). Za týmto účelom uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie úverovou zmluvou a ustáliť, v akej výške bol úver poskytnutý a v akej ho dlžník splatil.

8. Na základe rozhodnutia odvolacieho súdu tunajší súd doplnil vo veci dokazovanie úverovou zmluvou zo 7.12.2012, z ktorej vyplýva, že žalobca na jej základe poskytol žalovanému úver 3.100 €, ktorý mal žalovaný splácať v 60-tich mesačných splátkach po 74,78 € pri úrokovej sadzbe 13,9% ročne a ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) 16,09%; celkovo mal zaplatiť (vrátiť) 4.468,80 €. Skutočnosť, že žalovaný vyčerpal celý úver, sporná nebola, rovnako ako výška ním zaplatených úhrad, ktoré predstavovali celkom 243,30 € (žalovaný dňa 7.1. a 7.3. 2013 zaplatil po 74,78 € a dňa 10.2.2014 19,86 €); tieto skutočnosti žalobca tvrdil, žalovaný ich nepoprel a vyplývajú i zo skôr vykonaných listinných dôkazov (o.i. doplnenie žaloby na č.l. 37 a výpis z účtu na č.l. 40 spisu).

9. Pri preskúmaní zmluvy však súd zistil, že táto neobsahuje adresu predávajúceho (žalobcu) pre uplatnenie reklamácie či sťažnosti, ani výšku prípadných notárskych poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. c/ a r/ ZSÚ).

10. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravujú § 9 a § 10 ZSÚ (v znení účinnom v čase jej uzavretia).

11. Podľa § 11 ods. 1 ZSÚ účinného k 7.12.2012 sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1, b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

12. V danom prípade úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/ a r/ ZSÚ. V čl. X ods. 9 zmluvy sa uvádzajú len orgány kontroly a dohľadu nad poskytovaním finančných služieb (SOI, NBS), kontakt (adresa) pre priame uplatnenie reklamácie zo strany dlžníka voči veriteľovi však chýba. Pokiaľ ide o prípadné notárske poplatky, ich výška nemusela byť v čase uzavretia zmluvy veriteľovi

známa, resp. zmluvný vzťah mohol vzniknúť a trvať bez súčinnosti notára. I jediná chýbajúca zákonná náležitosť spotrebiteľskej zmluvy má ale za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

13. Žalovanému bol zo strany žalobcu poskytnutý úver vo výške 3.100 €, žalovaný vrátil 243,30; rozdiel predstavuje 2.856,70 €, ktoré by bol žalovaný povinný žalobcovi zaplatiť spolu so zákonným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia úveru. Keďže však predchádzajúcim rozsudkom bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie vyššej sumy (3.329,27 € s 1% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.863,15 € od 24.5.2016), pričom v tejto časti je rozsudok už právoplatný (a teda nemenný), súd prvej inštancie nemohol rozhodnúť inak než v zostávajúcej časti žalobu (znova) zamietnuť.

14. O nároku na náhradu trov konania (vrátane trov odvolacieho konania) rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 396 ods. 3 C.s.p.; rozhodnutie je z dôvodu uvedeného v predchádzajúcom odseku rovnaké ako v predchádzajúcom rozsudku, keďže rozhodnutie o trovách je závislé od rozhodnutia vo veci samej. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, resp. na vykonanie exekúcie.